

Pavao Nikolić iz Šibenika, kao vikar provincijalni naslijedio ga je O. Šimun Tomašević, bivši kustod provincije i tadašnji gvardijan u Zaostrugu.²⁴⁹ A kad je i ovaj umro 30. X. 1728, za naslijednika mu je, 11. I. 1729, biran naš O. Karapandža.²⁵⁰ Na 4. III. 1734 potpisao je zajedničku molbu na mletačku vladu, da se ne dijeli bosanska provincija.²⁵¹ Kad je ona ipak slijedeće godine razdijeljena, naš O. Petar postavljen je za kustoda nove provincije.²⁵² U isto vrijeme, t. j. 19. VI. 1735, izabran je za pretsjednika splitskog hospicija i kao takav ostao do 3. VI. 1736, t. j. do dana kad je hospicij proglašen samostanom.²⁵³ Tad je imenovan lektorom moralnog bogoslovlja isto u Splitu.²⁵⁴ Na kapitolu u Šibeniku, 22. VII. 1742, izabran je za provincijala, tri godine kasnije opet za kustoda.²⁵⁵ Kao kustod imenovan je i učiteljem mladeži.²⁵⁶ Slijedeće godine naslijedio ga je u tome O. Paškal Buhovac, ali je ipak naš O. Karapandža i dalje ostao u Splitu, do poslije god. 1751, kad se je preselio u Živogošće,²⁵⁷ gdje je blago u Gospodu preminuo 16. II. 1765.²⁵⁸ Dok je bio profesor u Budimu, upoznala ga je carica Marija Terezija i odabrala ga za svoga kapelana. Kad se je vraćao u Dalmaciju, poklonila mu je veliku biblioteku i mnoštvo cr-

²⁴⁹ LAPM, 194 sl.

²⁵⁰ LAPM, 208.

²⁵¹ LAPS, 207; LAPM, 245.

²⁵² LAPM, 272.

²⁵³ LAPS, 253; LAPM, 300, 303.

²⁵⁴ LAPM, 304.

²⁵⁵ LAPM, 343, 372.

²⁵⁶ LAPM, 273.

²⁵⁷ O. Karapandža preselio se u Živogošće poslije god. 1751, nešto prije kolovoza g. 1756. To se vidi iz »Inventarium omnium Sacrarum Suppellectilium Sacristiae S. Crucis Xivogostae, factum anno 1749«. U uvodu se kaže, da je taj inventar zamislio O. Frano Jelavić, više puta magister novaka i gvardijan u Živogošću, kapelan u Potravlju i Muću, definitor, vrlo pobožan osobito prema Majci Božjoj, preminuo 4. IX. 1748 u 74 godini života. Na str. 4 piše, da, uslijed smrti O. Ivana Turića, bivšeg šestgodišnjeg lektora, definitora, provincijala i aktualnog kustoda, koji je preminuo 31. III. 1751, nije mogao biti ostvaren od njega zamišljeni inventar; ali, kad je došao O. Petar Karapandža, jubilarni lektor, dva puta kustod i bivši provincijal, da ga je on stavio u red, kakav je u njemu označen, u mjesecu kolovoza g. 1756.

²⁵⁸ Acta Prov. P. Filipović, 26; LAPM, 515.